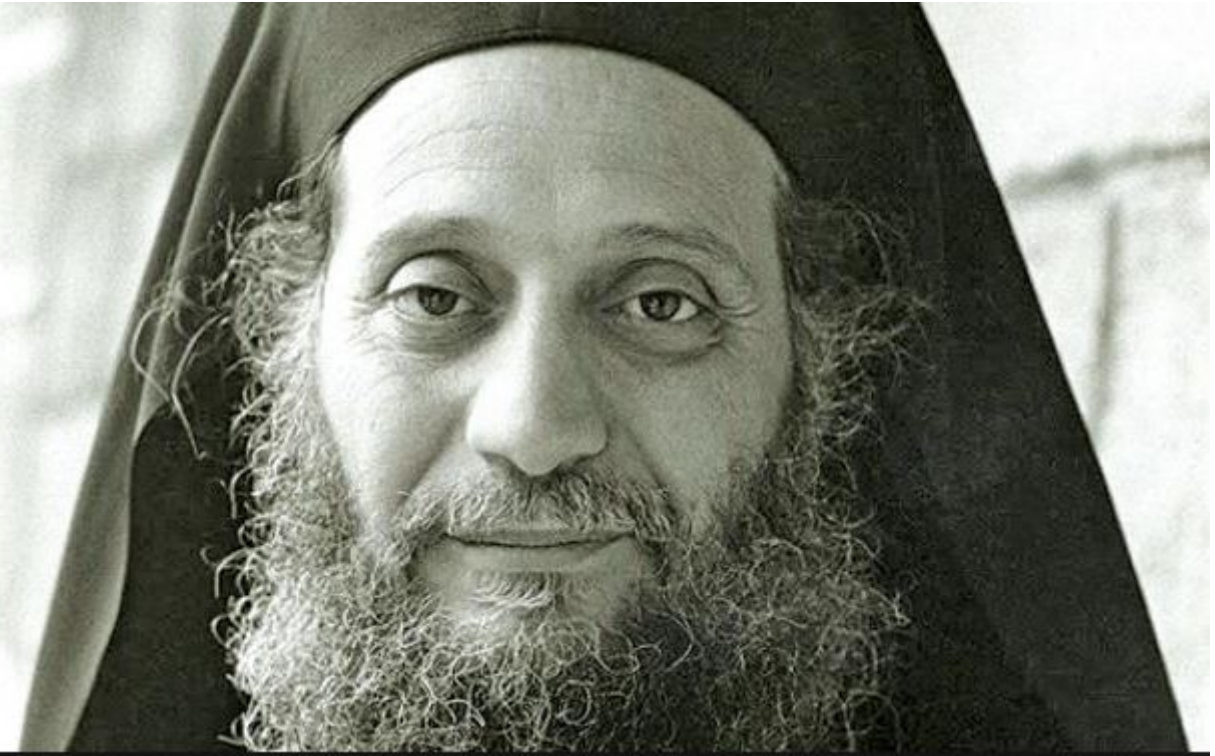

“Τα απότομα σάλτα που επιθυμούμε να κάνουμε για να φθάσουμε στον Θεό, δείχνουν ψυχική ανισορροπία”

/ [Αγιορείτικα](#)

Θα περνούν τα χρόνια, και εσύ θα νομίζεις ότι είσαι ακόμα άπιστος, αμαρτωλός, ένοχος, όπως ήσουν πριν πέντε, δεκαπέντε ή πενήντα χρόνια. Αλλά, όταν θυμάσαι την βασιλεία των ουρανών, αυτή κατά μικρόν μικρόν θα ελκύσει την καρδιά σου, αρκεί να μη ζητάς θαυματικά πράγματα, θαυματικές πράξεις. Να μη ζητάς διά μιάς να αρπαγείς εν νεφέλαις και να φθάσεις μέχρι τρίτου ουρανού, όπως ο απόστολος Παύλος.

Ο άνθρωπος, όσο πιο πολύ παραμένει στην αμαρτία του, όσο πιο πεισματικά επαναπαύεται στην ακαθαρσία του, όσο πιο ρεμβώδης είναι, ζει δηλαδή στο ψέμα και στους ρεμβασμούς του μια ζωή κάθε άλλο παρά ρεαλιστική, όσο λιγότερο αγωνίζεται, όσο λιγότερο ποθεί τον Θεό, τόσο μεγαλύτερες αποφάσεις, ως επί το πλείστον, παίρνει και θέλει διά μιάς να φθάσει στον ουρανό.

Τα απότομα σάλτα που επιθυμούμε να κάνουμε για να φθάσουμε στον Θεό, στην τελειότητα, στην αγιότητα, δείχνουν ψυχική ανισορροπία. Άφησε τον Θεό να σε ελκύσει μικρόν μικρόν. Εσύ δεν το καταλαβαίνεις, αλλά ο Θεός στην πραγματικότητα προχωράει στην καρδιά σου. Ο τα πάντα χωρών είναι και γίνεται

χωρούμενος και στην δική σου καρδιά.